



Centrală Universitară, unde fiecare își găsisse noi rosturi de muncă. Aici, în preajma autorului *Nebănuitelor trepte*, alături de Ion Breazu, Teofil Bugnariu are mereu prilejul să-i vadă pe Ion Mușlea, Dumitru Stan Petruțiu, Liviu Rusu și alți cărturari de seamă, de care îl legau afinități sufletești și de serviciu. Unii din ei colaborau cu Blaga și în colectivul de istorie literară și folclor din cadrul Academiei — Filiala Cluj. Iată-l pe Blaga într-unul din momentele de la B.C.U. De la stînga la dreapta: Blaga, Petruțiu, Mușlea. Sub egida masivelor colecții de cărți, printre devotați, marele poet se simțea la el acasă. Teofil Bugnariu relatează cum Blaga, cu fișe bibliografice în față, cu pagini manuscrise din traduceri de lirică universală, cu referate și diverse studii pe birou, purta cu prietenii săi discuții de o elevație de neuitat despre literatură, istorie, biologie, știință.

Nedisimulat, Teofil Bugnariu își mărturisește admirația pe care încă din liceu și apoi ca student în litere o avea față de

noile precepte estetice blagiene. Cităm în acest sens din poezia *Solia*, apărută în revista „Zări senine“ din Bistrița (nr. 8—9, 1925) sub semnătura lui Teofil Bugnariu:

*... Când tu-mi erai atîta de departe —  
dintr-un sertar am ridicat o carte:  
de Blaga L. „Poemele luminii“ ...*

Cluj, aug. 1971